U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **JUDr. A. K.,** zast. JUDr. Karolinou Zelenkovou, advokátkou se sídlem Panská 895/6, Praha 1, proti žalovanému: **Akademický senát Hornicko-geologické fakulty Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava,** se sídlem 17. listopadu 15/2172, Ostrava – Poruba, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 9. 2016, č. j. 22 A 94/2016 – 33, o námitce podjatosti vznesené žalovaným vůči předsedovi 6. senátu Nejvyššího správního soudu,

takto:

Předseda senátu JUDr. Petr Průcha **není vyloučen** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 As 250/2016.

Odůvodnění:

Kasační stížností ze dne 6. 10. 2016 se žalobce domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 9. 2016, č. j. 22 A 94/2016 – 33, jímž byla odmítnuta jeho žaloba na ochranu před nezákonným zásahem.

Nejvyššímu správnímu soudu byla v předmětné věci dne 8. 12. 2016 doručena námitka podjatosti vznesená žalovaným vůči předsedovi 6. senátu zdejšího soudu JUDr. Petru Průchovi, která byla odůvodněna následovně. Žalovaný se na slavnostní vědecké radě jiné vysoké školy dozvěděl, že předseda 6. senátu je zaměstnancem instituce – Masarykovy univerzity v Brně, která je s žalovaným v přímé konkurenci (dle žalovaného se tak jedná o vztah ekonomické závislosti); je proto možné důvodně pochybovat o nepodjatosti předsedy senátu pro poměr k účastníkovi řízení. Současně nelze ani vyloučit možnost, že jeho přístup k rozhodování ve věci mohou vědomě či nevědomě ovlivnit pocity kolegiality a loajality, resp. obavy před nepříznivými pracovně-společenskými dopady. Žalovaný odkázal v této souvislosti na dle jeho názoru příléhavé rozhodnutí Nejvyššího soudu, vydané pod sp. zn. Skno 4/99, nebo též na komentář k Občanskému soudnímu řádu, v němž je jako příklad ekonomické závislosti uvedena vědecká či publikační činnost.

Předseda 6. senátu zdejšího soudu k vznesené námitce prohlásil, že nemá žádný vztah k věci, účastníkům řízení nebo jejich zástupcům, pro který by byl důvod o jeho podjatosti pochybovat.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v právě citovaném ustanovení představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Za poměr k věci se přitom považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku.

Důvodem pro vyloučení soudce tedy nemůže být jakýkoliv jeho vztah k věci, účastníkům či jejich zástupcům, ale vztah natolik intenzivní a rovnováhu v postavení procesních stran vychylující, že by převážil zájem na zachování obsazení soudu podle předem daných pravidel (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, č. j. Nao 211/2015 – 28, dostupný na www.nssoud.cz).

Takový intenzivní vztah v projednávané věci zcela bezpochyby shledat nelze. Žalovaný totiž dovozuje možnou podjatost předsedy příslušného senátu zdejšího soudu toliko z jeho pracovního poměru u zaměstnavatele, jenž se dle jeho názoru blíže nerozvedeného nachází v konkurenci k jednomu z účastníků řízení. Mezi JUDr. Petrem Průchou a žalovaným (ať už jde o samotnou Vysokou školu báňskou – Technickou univerzitu Ostrava nebo o jakoukoliv její součást, tedy i Akademický senát Hornicko-geologické fakulty) však neexistuje žádný vztah, který by byl spojen např. s postavením vzájemné nadřízenosti a podřízenosti, či osobními přátelskými vazbami. Jedině takový vztah by vzbuzoval zásadní pochybnosti o nepodjatosti jmenovaného, a byl tak způsobilý prolomit ústavní zásadu spočívající v právu na zákonného soudce.

Závěrem Nejvyšší správní soud podotýká, že nepovažuje za případný odkaz žalovaného na rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. Skno 4/99, neboť v označené věci se jednalo o vyloučení znalce, jenž byl zaměstnancem přímo jednoho z účastníků řízení, což je oproti posuzovanému případu zásadní rozdíl. Poukazuje-li žalovaný dále na to, že za vztah ekonomické závislosti je dle doktríny považována též publikační či vědecká činnost, nutno dodat, že žalovaný ani netvrdí, že by měl JUDr. Průcha pro něj tento druh činnosti vykonávat.

S ohledem na výše uvedené soud rozhodl tak, že předseda senátu JUDr. Petr Průcha není vyloučen z projednávání a rozhodnutí uvedené věci.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 21. prosince 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu